

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

TOMI WALKAMA

Sijoitusyhtiö Viroon

Mitä ottaa huomioon, onko se tuottavampaa
tai mahdollista?

LIIKETALouden TUTKINTO-OHJELMA
2024

Tekijä Walkama, Tomi	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä Huhtikuu 2024
	Sivumäärä 41	Julkaisun kieli Suomi
Julkaisun nimi Sijoitusyhtiö Viroon Mitä ottaa huomioon, onko se tuottavampaa tai mahdollista?		
Tutkinto-ohjelma Liiketalouden tutkinto-ohjelma		
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli tehdä työn toimeksiantajalle perusteltu vastaus sille, mitä suomalaisen yksityishenkilön tulee ottaa huomioon tämän perustaessa sijoitusyhtiö Viroon. Työn tavoitteena oli osoittaa sijoitusvarallisuuden kertymisen eroavaisuus Suomessa identtistä toimintaa harrastavaa vertailuyhtiötä kohtaan.</p> <p>Opinnäytetyössä selvitettiin täten, miten Virossa sijaitsevan sijoitusyhtiön toiminta eroaa Suomessa sijaitsevasta sijoitusyhtiötoiminnasta. Tutkimustulokset saavutettiin oikeusdogmaattisin keinoin vertailemalla kansallisesti eroavaa lainsäädäntöä yhtiön verotuksen ja toimintaedellytyksien pohjalta.</p> <p>Vastaukset tutkimusongelmiin pyrittiin löytämään analysoimalla Suomalaista ja Viro-laista voimassa olevaa oikeussäätelyä sekä -kirjallisuutta. Kyseisistä lähteistä tehtiin poimintoja, joilla osoitettiin yhtiöiden toimintaedellytyksien sekä vero-oikeudellisten osa-alueiden eroavaisuudet ja näistä johtuvat erot yhtiön toiminnassa sekä vuosittaisissa sijoitustuotoissa. Sijoitustuoton kansalliset eroavaisuudet havainnollistettiin esimerkkilaskelmien kautta.</p> <p>Yllä esitettyä toimintatapaa noudattaen työllä saatiin luotua laaja, mutta perusteellinen vastaus työn toimeksiantajan kysymyksiin aihetta kohtaan. Yhtiötä koskevat hallinnolliset edellytykset saatiin eriteltyä toisistaan selkeästi ja sijoitusvarallisuuksien vuosituottojen erot esiteltiin laajasti prosentuaalisin vastauksin.</p>		
Asiasanat verotus, osinko, sijoitustuotto, yhteisövero, asuinvaltio		

Author Walkama, Tomi	Type of Publication Bachelor’s thesis	Date April 2024
	Number of pages 41	Language of publication: Finnish
Title of publication Investment company in Estonia What to consider, is more profitable or possible?		
Degree program Degree Programme in Business Administration		
Abstract <p>The purpose of the thesis was to make a reasoned response to the client on what a Finnish private person should consider when setting up an investment company in Estonia. The aim of the work was to demonstrate the difference in the accumulation of investment assets towards a comparison company engaged in identical activities in Finland.</p> <p>The thesis thus examined how the operations of an investment company in Estonia differ from those of an investment company in Finland. The results of the research were achieved through legal dogmatic means by comparing nationally differing legislation based on the company's taxation and operating conditions.</p> <p>The answers to the research problems were sought by analyzing Finnish and Estonian legal regulations and literature in force. Picks were made from these sources to show the differences in the operating conditions of the companies as well as the tax law aspects and the resulting differences in the company's operations and annual investment returns. National differences in investment returns were illustrated through example calculations.</p> <p>Following the above approach, the work was able to create a broad but thorough response to the work's client's questions about the topic. The administrative prerequisites for the company were clearly identified and the differences in annual returns on investment assets were presented extensively with percentage responses.</p>		
<u>Key words</u> taxation, dividend, return of investment, corporation tax, country of residence		

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 TUTKIMUSSUUNNITELMAN OSAT	6
2.1 Opinnäytetyöongelma	6
2.2 Teoreettinen viitekehys	8
2.3 Käytettävät menetelmät.....	8
3 SIIJOITUSYHTIÖTOIMINTA SUOMESSA	9
3.1 Yhtiön tarkoitus.....	9
3.2 Yhtiön verotus	9
3.3 Voitonjako.....	10
4 SIIJOITUSYHTIÖTOIMINTA VIROSSA	10
4.1 Yhtiön tarkoitus.....	10
4.2 Yhtiön verotus	11
4.3 Voitonjako.....	13
5 OSINKOJEN VEROTUS	14
5.1 Osingonsaajan verotus	14
5.2 Osinkojen kokonaisveroaste Suomessa.....	17
5.3 Osinkojen kokonaisveroaste Virossa	19
6 JAKOKELPOISET OSINGOT.....	21
6.1 Osinkojen jakokelpoisuus Suomessa	21
6.2 Osinkojen jakokelpoisuus Virossa	22
7 VÄHENNYKSET	23
7.1 Vähennykset Suomessa.....	23
7.2 Vähennykset Virossa.....	24
8 KIRJANPITO.....	25
8.1 Kirjanpito Suomessa	25
8.2 Kirjanpito Virossa	26
9 ASUINVALTION MÄÄRITELMÄ.....	27
9.1 Tosiasiallinen johtopaikka	28
9.1.1 Johtopaikka yleisesti	28
9.1.2 Sijoitus- ja holdingyhtiöt	29
10 VERONKIERTO	29
11 YHTEISÖVERON VAIKUTUS SIIJOITUSTUOTTOON.....	30
12 YHTEENVETO JA POHDINTAA	36
LÄHTEET	

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöllä pyritään tuottamaan perusteltu vastaus siihen, kuinka paljon edullisempaa yhtiömuotoisen sijoitustoiminnan harjoittaminen Virossa on sen erilaisen yrityksiin kohdistuvan verotuksen takia. Työssä selvitetään ja vertaillaan suomalaisen ja virolaisen sijoitusyhtiöön kohdistuvia kansallisia vero-oikeudellisia osa-alueita, jotka vaikuttavat yhtiöiden tuloksellisuuteen sekä varallisuuden kertymiseen. Työn tavoitteena on myös selvittää, onko kyseisen liiketoimintamuodon alaisuudessa toimivan yrityksen perustaminen ja johtaminen yksityishenkilön toimesta mahdollista Suomesta käsin. Opinnäytetyötä käsitellään täten sekä sijoittamisen että juridiikan näkökulmasta.

2 TUTKIMUSSUUNNITELMAN OSAT

2.1 Opinnäytetyöongelma

Viron ja Suomen kansallinen lainsäädäntö eroavat paikoin merkittävästi toisistaan. Suomalaisessa verolainsäädännössä yhteisön tuloveroaste on 20 %, joka maksetaan vuosittain verovuoden aikana kertyneistä tuloista (Verohallinto, 2023b). Vastaavasti virolaisessa verolainsäädännössä yhteisön tuloveroa ei makseta vuosittain, vaan 25 %:n yhteisövero maksetaan valtiolle netto-osingoista vasta varojen kotiuttamisen yhteydessä (Maksu- ja tolliamet, 2023). Tämän voidaan katsoa tarkoittavan sijoituspääoman kasvun kannalta merkittävää eroavaisuutta suomalaiseen sääntelyyn verrattuna.

Tämän lisäksi tutkimusongelman keskiössä on kysymys siitä, onko mahdollisesti saavutettavat veroedut todellisuudessa saavutettavissa yhtiön omistavan yksityishenkilön asuinvaltion rajojen ulkopuolelle sijoittuvan yhtiöjärjestelyn takia. Täten on olennaista

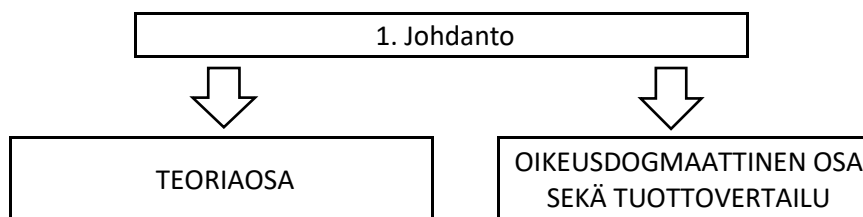
selvittää, onko Virossa sijaitsevan sijoitusyhtiön perustaminen ja johtaminen mahdollista yksityishenkilön toimesta tämän asuessa Suomessa.

Opinnäytetyöongelma määreytyy siis seuraavien kysymysten pariin:

- Miten kansallisesti eroava lainsäädäntö vaikuttaa yhtiön varallisuuden kertymiseen?
- Millaisia vero-oikeudellisia oikeusvaikutuksia kohdistuu suomalaiseen yksityishenkilöön, kun yhtiötoiminta on sijoitettu Viroon?
- Miten yllä mainittujen kysymysten vastaukset vaikuttavat yhtiöstä nostettavan nettotuoton määrään?
- Kuinka paljon edullisempaa sijoitusyhtiötoiminnan harjoittaminen on Virossa kuin Suomessa annettujen vastausten valossa?
- Onko sijoitusyhtiötoiminnan harjoittaminen veroetuineen mahdollista yhtiön sijaintivaltion erotessa yhtiön omistajan asuinvaltiosta?

Tutkimusongelman on esittänyt työn toimeksiantaja, ja sitä tullaan käsittelemään olemassa olevan lainsäädännön pohjalta ja soveltamalla tätä keskenään vertailtaviin esimerkki yhtiöihin.

2.2 Teoreettinen viitekehys

2. Suomalainen yhtiölainsäädäntö

8. Kansalliset erot verolainsäädännössä

3. Virolainen yhtiölainsäädäntö

9. Sijoitustuottovertailu

4. Asuinvaltion määritelmä

10. Yhteenveto ja Pohdintaa

5. Tosiasiallinen johtopaikka

6. Veronkierto

7. Valtiokohtainen verotus

Opinnäytetyössä tullaan käymään läpi pintapuolisesti suomalaista yhtiölainsäädäntöä sekä sen riippuvuutta yhtiön verovelvollisuuteen sekä varallisuuden tallettamiseen ja jakamiseen. Työssä perehdytään syvällisemmin Viron vastaavaan vero-oikeudelliseen lainsäädäntöön. Teoriaosion avulla pyritään luomaan kattava ja vakaa pohja laajan tiedonhankinnan kautta oikeusdogmaattiselle osalle, jossa käsitellään ja vertaillaan teoriaosiossa havaittuja eroja.

2.3 Käytettävät menetelmät

Opinnäytetyössä käytettävä tutkimusmenetelmänä toimii oikeusdogmatiikka. Työssä selvitetään voimassa olevan lainsäädännön sisältöä sekä tulkitaan sovellettavien oikeussääntöjen vaikutusta yhtiöiden sekä yksityishenkilön vero-oikeudellisiin oikeuksiin sekä velvollisuuksiin. Aineiston keruu pohjautuu täten siis lähinnä voimassa olevaan ja sovellettavaan lainsäädäntöön, jonka pohjalta pyritään havainnoimaan ja luomaan vastauksia tutkimuskysymyksiin.

3 SIJOITUSYHTIÖTOIMINTA SUOMESSA

3.1 Yhtiön tarkoitus

Sijoitusyhtiöllä tarkoitetaan tässä työssä listaamatonta osakeyhtiötä, jonka kautta sen omistajan on mahdollista harjoittaa sijoitustoimintaa yksityishenkilönä sijoittamisen sijaan. Sijoitustoiminnan yhtiötoiminnaksi muuttamisen perusteeksi voidaan katsoa olevan monia eri syitä, esimerkiksi suureksi kertyneen varallisuuden tuottojen kotouttamisesta saavutetun veroedun lisäksi halu hallinnoida ja pitää varallisuutta yrityksen hallussa tai jakaa sijoitustoiminnan tuottoa edullisesti eteenpäin toisille osakkaille. Näin esimerkiksi vanhemman olisi mahdollista jakaa osinkoja itselleen sekä jälkipolvelle osakkeiden kautta huojennetun nettovarallisuusosingon alaisuudessa ilman, että lapsella on päätäntävaltaa sijoitustoiminnan ohjaamiseen, jos lapselle luovutetut osingot ovat äänivallattomia. (Fasoúlas ym. 2019, s. 312; Viitala, 2018, s. 131 – 134)

3.2 Yhtiön verotus

Suomessa osakeyhtiöön sovellettava yhteisöverokanta, eli yhteisön tuloveroprosentti, on 20 (Tuloverolaki 1535/1992, 124 § 2 mom.). Verotettava tulo määräytyy tuloista, joista on vähennetty liiketoiminnan kustannukset sekä mahdolliset poistot ja vähennykset. Verotettavaan tuloon kuuluu liiketoiminnasta saadun voiton lisäksi mahdolliset korko- ja osinkotulot sekä muut sijoitustoiminnasta saadut tulot. Yhteisön tulovero ei koske verovapaata tuloa, joita ovat toisesta listaamattomasta kotimaisesta yhtiöstä saatuja osinkoja, tai osinkoja, jotka on saatu pörssiyhtiöstä, joiden omistusosuus on vähintään 10 prosenttia. Jos 10 prosentin omistajuus ei täyty, osingot ovat kokonaan veronalaisia. (Tomperi, 2022, luku 4, kohta ”Osakeyhtiö osingonsaajana”; Verohallinto, 2023c)

Nykyisin sijoitustoimintaa varten perustetuissa osakeyhtiöissä tuloista on mahdollista vähentää tappiot aiempaa tehokkaammin tulolähdejaon poistuttua vuoden 2020 alussa. Tulolähdejaon poistaminen voi koskea pelkästään Tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettuja yhteisöjä. Uusi sääntely ei siis koske luonnollisten henkilöiden, ammatinharjoittajien tai avointen tai kommandiittiyhtiöiden verotusta. (Verohallinto, 2023a)

3.3 Voitonjako

Osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan yhtiön varoja on mahdollista jakaa sen osakkeenomistajille vain seuraavin tavoin:

1. voitonjaosta osinkoina ja varojenjakona yrityksen vapaan oman pääoman rahastosta;
2. osakepääoman alentamisesta;
3. omien osakkeiden hankkimisesta ja lunastamisesta;
4. yhtiön purkamisesta ja rekisteristä poistamisesta.

Tässä työssä käsitellään voitonjaon verotusta vain Osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdan näkökulmasta osinkojen ja varojenjaon vapaan oman pääoman rahastoista. Yrityksen vapaaksi pääomaksi katsotaan sijoitetun vapaan oman pääoman (SVOP) rahasto, yhtiöjärjestyksessä tai yhtiökokouksessa perustettavaksi määrätyt rahastot sekä edellisten tilikausien voitot tai tappiot. (Viitala, 2018, s. 24)

4 SIJOITUSYHTIÖTOIMINTA VIROSSA

4.1 Yhtiön tarkoitus

Virolaisella sijoitusyhtiöllä työssä tarkoitetaan joko Rajavastuuyhtiötä (Osäühing, OÜ) tai Osakeyhtiötä (Aktsiaselts, AS). Yhtiön perustaminen luo sen toiminnalle samankaltaiset edut, kuin suomalainen sijoitusyhtiö ja sen pääperiaatteina voidaan katsoa olevan sama halu hallinnoida, sijoittaa ja kartuttaa hallussa olevaa tai tulevaisuudessa kertyvää omaisuutta tai jakaa sitä edullisemmin eteenpäin. Molempien esitettyjen yhtiömuotojen verokohtelu säilyy samana, joten valinta näiden kahden yhtiömuodon välillä ei ole työn tarkoituksen saavuttamiseksi merkityksellistä.

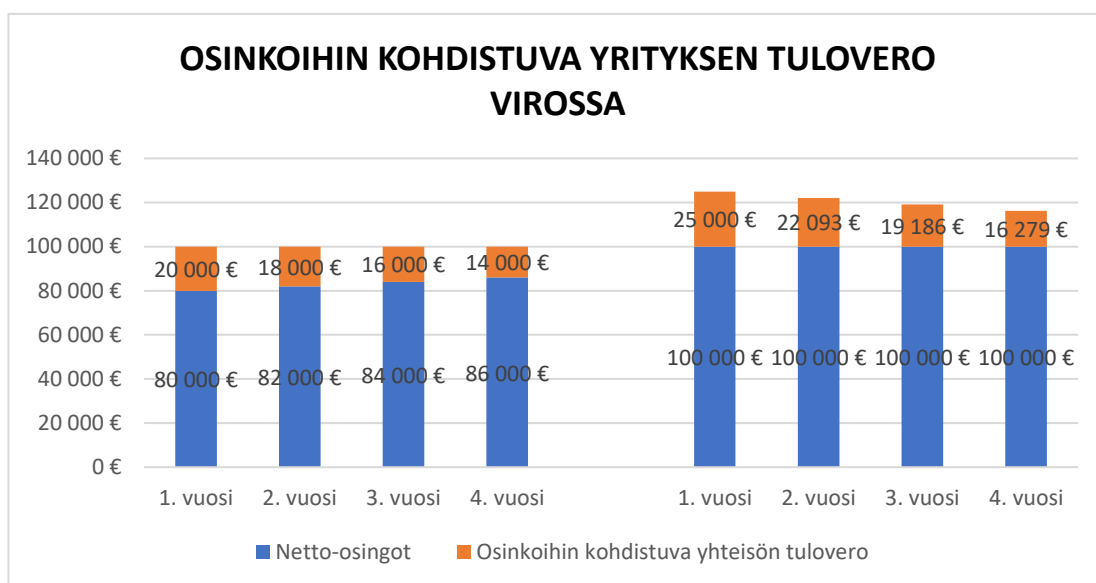
4.2 Yhtiön verotus

Viron tuloverolain (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903) 54,2 §:n 3 momentin mukaan sijoitusyhtiö ja sijoitusrahastoa hoitava liiketoiminta kuuluvat rahoitusyhtiöiden alalajeihin muun muassa luottolaitosten, vakuutusyhtiöiden, työeläkerahastojen, eläkevakuutuslaitosten ja arvopaperikeskusten tavoin. Sijoitustoimintaa varten perustettua yhtiötä koskee Viron kiinteä 20 prosentin yhteisön tuloveroksi kutsuttu ettevötte tulumaks (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 4 § 1 mom.). Viron tulovero kohdistuu Suomesta poiketen nettotuloon, jonka konkreettinen tuloveroseuraamus on 20/80 osaa, eli 25 prosenttia jaettavien netto-osinkojen summasta. (Viron valtion portaali, 2023)

Koska työssä sijoitusyhtiö katsotaan tuloverolain mukaiseksi rahoitusyhtiöksi ja sen rahoitusomaisuudesta saadun tuoton verotus muodostuu pääsääntöisesti kaupankäynnin kohteena olevista arvopapereista, kuten osakkeista, osuuksista sekä johdannaisinstrumenteista, sen saaman voiton tuloveron maksua voidaan lykätä (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 17,1 § 1 mom.). Normaalisti virolainen yhtiö on velvoitettu maksamaan tuloveroa kalenterikuukausittain 1 §:n 1 momentin sekä 3 §:n 2 momentin mukaan, mutta yhtiön toimialaluokituksen ja saadun tulon sekä varojenjakotavan luonteen takia tuloveron määrä määräytyy jaetun osingon tai muun voitonjaon mukaan ja erääntyy maksettavaksi vasta näiden maksua seuraavan kalenterikuukauden 10. päivänä 50,1 §:n mukaan. Tämä tarkoittaa sitä, että konkreettinen tuloveroseuraamus Virossa realisoituu maksettavaksi vasta varojenjaon yhteydessä, eikä sijoitustuotosta tai muusta liiketoiminnasta aiheutuvasta tulosta tule maksaa veroja ennen varojen jakamista. (Klauson et al., 2016, s. 2–6; Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903)

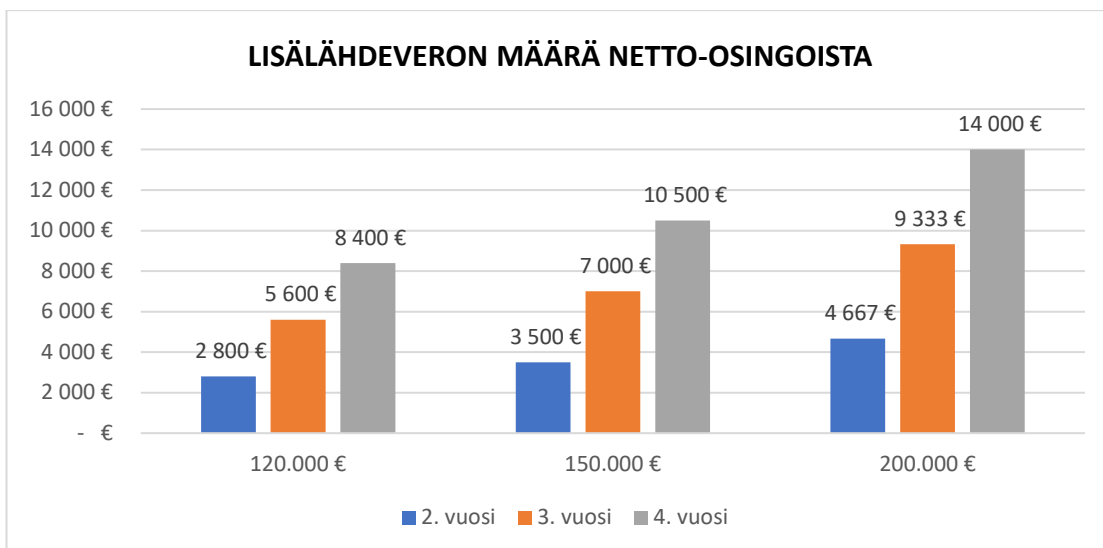
Virolaisesta yhtiöstä säännöllisesti maksettaviin osinkoihin ja muihin voitonjakotapoihin kohdistuu 20 prosentin sijaan Viron tuloverolain 4 §:n 5 momentin mukaan 50¹ §:ssä säädetty alennettu 14 prosentin tuloverokanta, jos osinko tai muu voitonjako on korkeintaan yhtä suuri tai pienempi kuin kolmen edellisen kalenterivuoden keskimääräinen jaettu voitto. Alennetussa verokannassa on otettava huomioon, että se kohdistuu myös netto-osinkoihin, eli konkreettinen veroseuraamus netto-osinkojen tuloverossa on 14/86 eli 16,28 prosenttia. Kuten alla olevasta Taulukosta A huomaamme, alennettua tuloverokantaa aletaan suhteuttamaan toisena vuotena kolmasosalla, eli 18

prosentilla ($14 \% \cdot \frac{1}{3} + 20 \% \cdot \frac{2}{3}$), joka tekee netto-osinkojen yhteisöverokannasta 22,09 prosenttia ($= 25 \% \cdot \frac{2}{3} + 16,28 \% \cdot \frac{1}{3}$), kolmantena vuotena kahdella kolmasosalla 16 prosenttia, joka tekee netto-osinkojen yhteisöverosta 19,19 prosenttia ($= 25 \% \cdot \frac{1}{3} + 16,28 \% \cdot \frac{2}{3}$) ja neljäntenä vuotena sitä sovelletaan kokonaisuudessaan 14 prosentilla brutto-osinkoihin tai 16,28 prosentilla netto-osinkoihin. (Klauson et al., 2016, s. 1–7; PKF International Limited, 2022, s. 218; Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 50¹ §)

Taulukko A

Jos yhtiö jakaa osinkoja siten, että osinkoihin kohdistuu huojaennettu 14 prosentin yhteisön tulovero ja osingon saaja on luonnollinen henkilö, pidätetään netto-osingosta 4 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti 7 prosentin lisälähdevero. Lähdevero määräytyy maksettavaksi Taulukon B esittämällä tavalla vain siltä osin, kuin osinkojen jakoon sovelletaan huojaennettua yhteisön tuloverokantaa. Täten lähdeveroa sovelletaan toisena vuotena yhtenä kolmasosana, kolmantena vuotena kahtena kolmasosana ja neljännestä eteenpäin täytenä seitsemänä prosenttina. (Deloitte, 2022, s.4; Klauson et al., 2016, s. 1; Maksu- ja tolliamet, 2023; PKF International Limited, 2022, s. 218; Tammer, 2006, s. 29; Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 41 § 1 mom. 5 k.)

Taulukko B

4.3 Voitonjako

Viron tuloverolain (Tulumaksuseadus) 18 §:n 2 ja 3 momentin mukaan yhtiön varojenjaoksi katsotaan osakeyhtiössä yhtiökokouksen tai rajavastuuyhtiössä siihen rinnastettavan johtoelimen päätöksellä jaettu nettovoitto, joka kohdistuu omistettuihin osakkeisiin tai rajavastuuyhtiön omistusosuuksiin. Tämän lisäksi varojenjaoksi katsotaan 3 momentin mukaan osakepääoman tai osuuksien alentaminen, omien osakkeiden hankinta tai oikeushenkilön purkamisen yhteydessä syntyvät varallisuussiirrot. (RT I 1999, 101, 903)

Tämä tarkoittaa käytännössä varojenjako tapojen olevan:

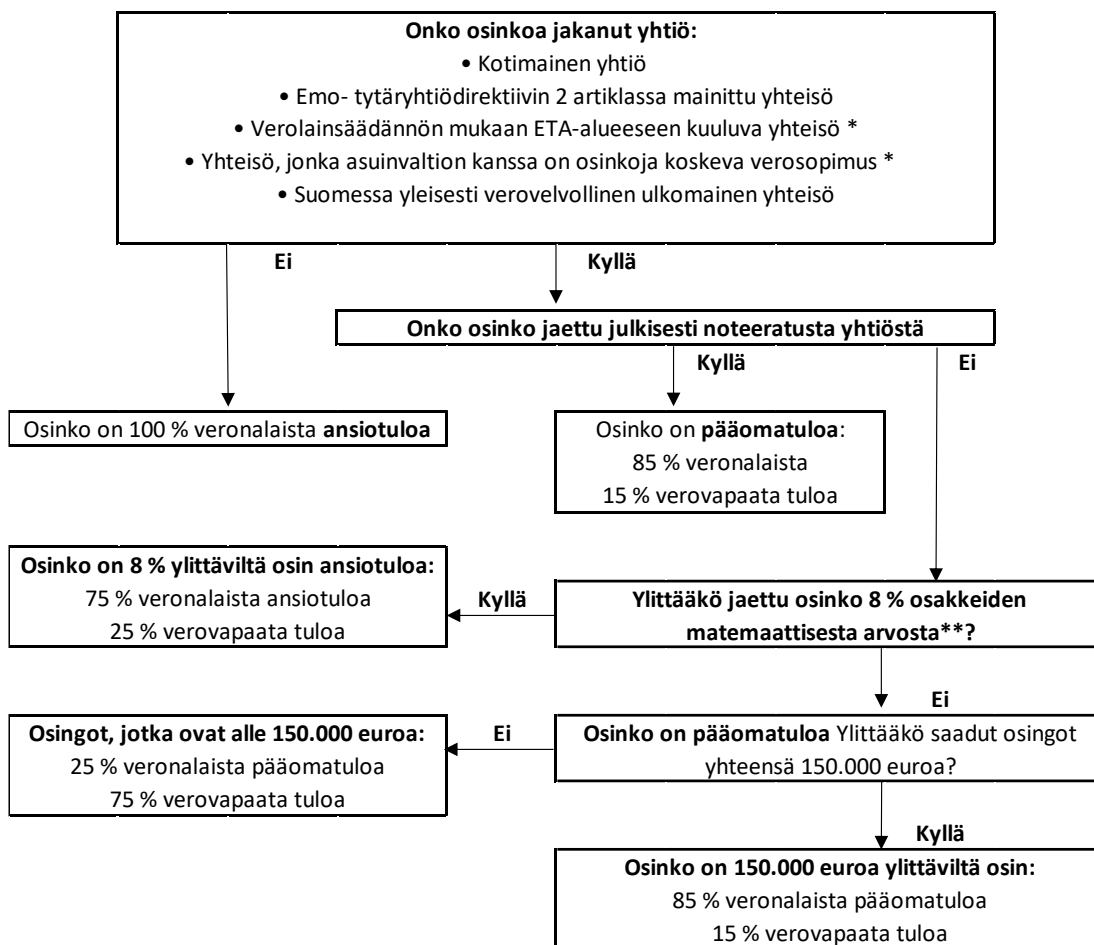
1. voitonjako osakkeisiin tai muihin osuuksiin perustuvana voitonjakona;
2. osakepääoman tai osuuksien alentaminen;
3. omien osakkeiden tai osuuksien hankkiminen ja lunastaminen;
4. yhtiön purkaminen.

Tässä työssä käsitellään voitonjaon verotusta vain Tulumaksuseadus (RT I 1999, 101, 903) 18 §:n 2 momentin mukaisena osinkojen jakona. (Tammert, 2006, s. 34–35)

5 OSINKOJEN VEROTUS

5.1 Osingonsaajan verotus

Koska osingonsaaja on työn keskeisen ongelman mukaan molemmissa tapauksissa Suomessa asuva yksityishenkilö, käsitellään saatuja osinkoja siten, kuin pääomatulojen verotuksesta on Suomessa säädetty. Kuten kuvasta 1 ja taulukosta C huomaamme, listaamattomasta osakeyhtiöstä jaettavista osingoista vain 25 prosenttia katsotaan verotettavaksi pääomatuloksi niin kauan, kun jaettujen osinkojen määrä ei ylitä 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta. Tällöin 75 prosenttia maksetuista osingoista on verovapaata osinkoa. Kyseessä olevan huojennetun nettovarallisuusosingon jakamiselle on asetettu verovelvollisuuskohtainen 150.000 euron yläraja, jonka ylittävistä osingoista vain 15 prosenttia on verovapaata osinkoa ja loput 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa. Jos osinkoja maksetaan yli 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, rajan ylimenevästä osuudesta 25 prosenttia on verovapaata tuloa ja loput 75 prosenttia veronalaista ansiotuloa. (Fasoúlas ym. 2019, s. 31; Ossa, 2014, s. 216–217; Tuloverolaki 1535/1992, 33 b § 1 & 2 mom.; Verohallinto, 2023c)

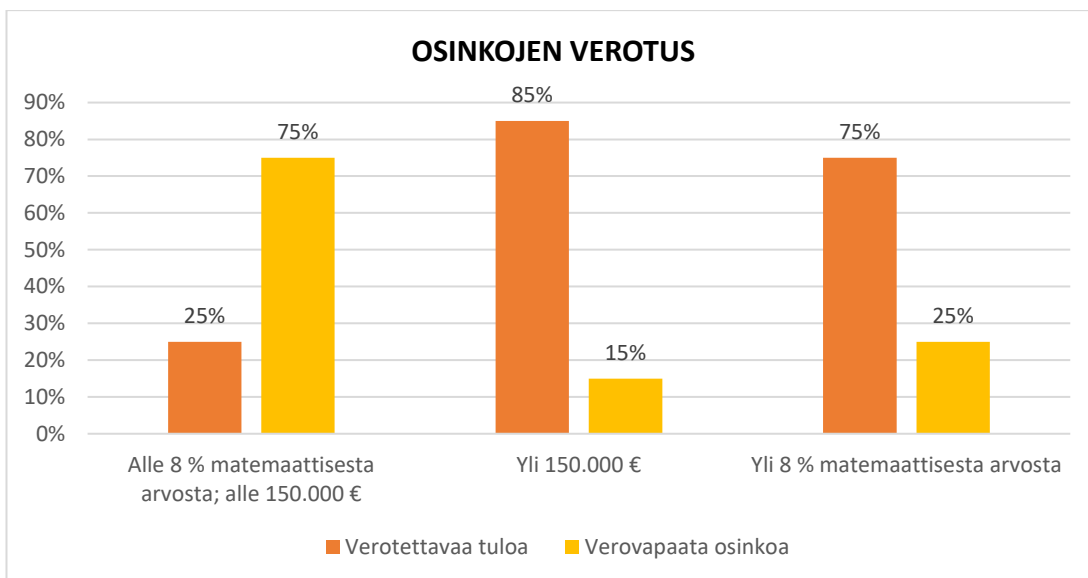
* Lisäksi osingonmaksajayhteisön on oltava velvollinen suorittamaan ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta vähintään 10 prosenttia veroa tulosta, josta osinko on jaettu.

** Ulkomaisen yhteisön osakkeen matemaattisen arvon laskennassa tarvittavan selvityksen puuttuessa vuotuinen tuotto lasketaan osakkeiden käyvän arvon perusteella. Käyvän arvon laskennassa tarvittavan selvityksen puuttuessa osakkeen arvoksi voidaan katsoa sen hankintahinta ja uuden ulkomaisen yhteisön osakkeen arvoksi sen nimellisarvo.

Ennakonpidätys 25,5 %. Ulkomaisen yhteisön maksamasta osingosta ei toimiteta Suomessa ennakonpidätystä (pois lukien Suomessa yleisesti verovelvollinen ulkomainen yhteisö).

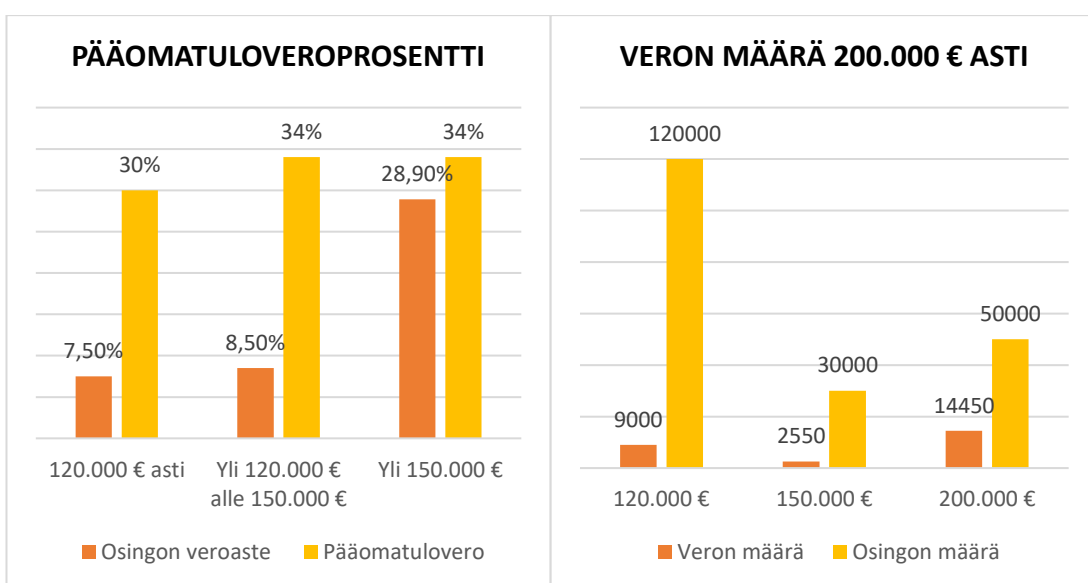
Ennakonpidätys maksetusta osingosta (sekä ansio- että pääomatulo-osuudesta yhteensä) 7,5 % 150.000 euroon saakka ja ylittävistä osista 27 %. Suomessa yleisesti verovelvollisen ulkomaisen yhteisön jakamasta osingosta toimitetaan myös ennakonpidätys. Muiden ulkomaisten yhteisöjen maksamasta osingosta ei toimiteta Suomessa ennakonpidätystä

Kuva 1. Osinkojen verotus (Verohallinto, 2023c).

Taulukko C

Täten huomaamme, että alin saavutettava suhteellinen tuloveroaste listaamattomista yhtiöistä saatuihin osakkeisiin on 7,5 prosenttia, kun osinko jää alle 8 prosentin yhtiön osakkeiden matemaattisesta arvosta ja osingon saaja saa sitä enintään 120.000 euroa. 120.000 euron ylittävältä osalta verotettavan pääomatulon määrä nousee yli 30.000 euron ja pääomatuloveroaste nousee 34 prosenttiin, jolloin osinkoihin kohdistuva verorasite nousee 8,5 prosenttiin aina 150.000 euroon asti. 150.000 euron ylittyessä osakkeiden matemaattisen arvon pysyttyä edelleen alle 8 prosentin, osinkoihin kohdistuva verorasite nousee 28,9 prosenttiin. (Verohallinto, 2023c)

Taulukko D & E

Taulukoista D & E käy ilmi, että osinkojen jakaminen on kaikkein verotehokkainta 120.000 euroon asti, sillä tällöin osingonsaajan pääomatuloveroprosentti pysyy 30:ssä pääomatulojen ollessa enintään 30.000 euroa. Tällöin 120.000 euroon kohdistuu vain 7,5 prosentin tai 9.000 euron verorasite ($=120.000 \text{ €} * 25 \% * 30 \%$), joista osingon maksava yhtiö tekee kyseisen prosentin mukaisen ennakonpidätyksen. Kun osinkoja jaetaan yli 120.000 euroa, veronalaisen pääoman määrä ylittää 30.000 euroa ja pääomatuloveroprosentti nousee tämän ylittävältä osalta 30:stä 34:ään. Tällöin verorasite nousee 120.000 euroa ylittävältä osalta 8,5 prosenttiin jaettujen osinkojen pysyessä alle 150.000 euron ($=25 \% * 34 \%$). Tällöin osinkoja jakava yhtiö tekee edelleen vain 7,5 prosentin ennakonpidätyksen jaetuista osingoista. Tähän asti osinkojen jaon voidaan katsoa olevan vielä suhteellisen tehokasta veroseuraamuksia tarkastellessa. (Verohallinto, 2023d; Verohallinto, 2023f)

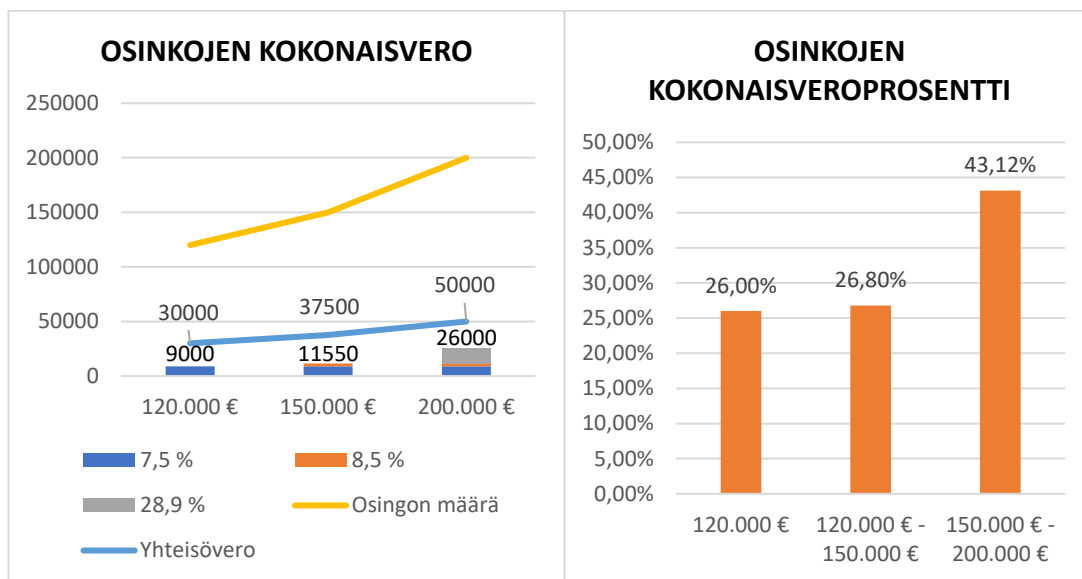
Jos jaettavien osinkojen määrä ylittää 150.000 euroa osakkeiden laskennallisen arvon pysyessä 8 prosentin alapuolella, vain 15 prosenttia on verovapaata ja veronalaiseen 85 prosenttiin kohdistuu 34 prosentin pääomatuloveroaste, jolloin osinkoihin kohdistuva veroaste yli kolminkertaistuu aiemmasta 8,5 prosentista 28,9 prosenttiin ($=85 \% * 34 \%$) ja osinkoja jakava yhtiö tekee jaettavista osingoista 28 prosentin ennakonpidätyksen. (Verohallinto, 2023f)

5.2 Osinkojen kokonaisveroaste Suomessa

Jos osinkoihin kohdistuvaa verotusta vertailtaisiin vain osinkojen jaosta koituvan veroseurauksen näkökulmasta, olisi sijoitustoiminnan harjoittaminen yhtiön kautta merkittävästi edullisempaa, kuin sijoitustoiminnan harjoittaminen yksityishenkilönä. Vaakakuppeja on tasaamassa yhteisöjen tulovero, joka on osakeyhtiöiden liike- ja sijoitustoiminnan tuloksesta tilitettävä aiemmin esitetty kiinteä 20 prosenttia.

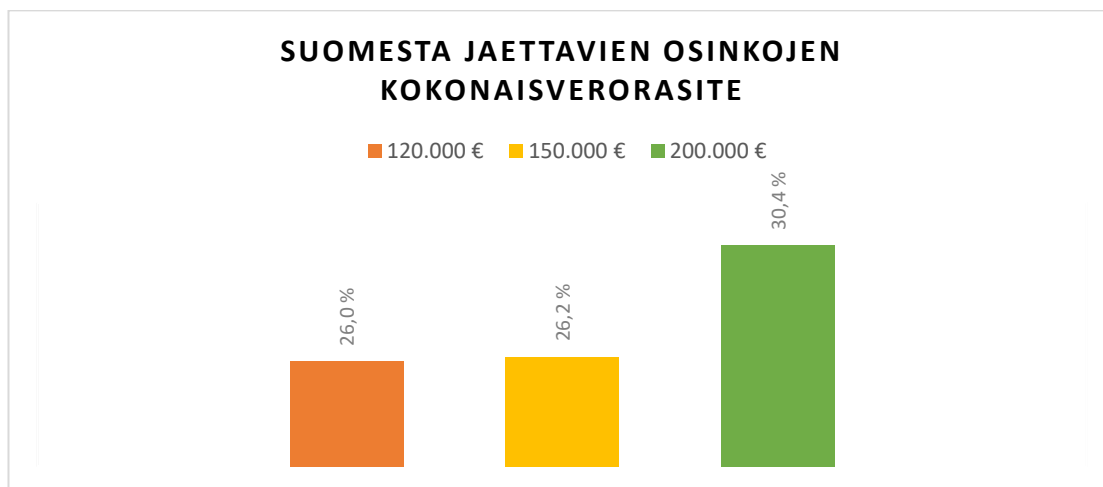
Kun tarkastelemme Taulukoissa D & E esitettyjä osinkojen jaosta syntyvää pääomatuloverorasitetta siten, että mukaan lasketaan yhteisön tulovero, saadaan osinkojen kokonaisveroaste. Jos lisäämme yksityishenkilöön kohdistuvan pääomatuloveron ja

yrittäjien kohdistuvan yhteisön tuloveron, saadaan Taulukoissa F & G esitetty osinkojen kokonaisveroaste.

Taulukko F & G

G Taulukon laskukaavassa otetaan huomioon jakokelpoiseen osinkoon kohdistunut tuloverorasite, joka suhteutetaan jakokelpoiseen osinkoon kaavalla $[(\text{osinkovero} + \text{yhteisövero}) / (\text{osinko} + \text{yhteisövero})]$. Tällöin huomataan, että osakeyhtiöstä saataviin jakokelpoisiin osinkoihin kohdistuu aina vähintään 26 prosentin kokonaisverorasite. Kokonaisverorasite kasvaa 120.000 euroa ylittävältä osalta 26,8 prosenttiin ja 150.000 euroa ylittävältä osalta 43,12 prosenttiin.

Taulukko H

H taulukossa on suhteutettu prosentuaalinen kokonaisverorasite kiinteään määrään jaettuja osinkoja. Jos keskimmäistä pylvästä tarkasteltaessa laskisimme jaettujen osinkojen määrää 150.000 eurosta, prosentuaalinen kokonaisverorasite laskisi korkeamman, 34 prosentin alaisuudessa maksettujen pääomatulojen suhteellisen määrän laskiessa. Sama pätee oikeanpuoleista pylvästä tarkasteltaessa. Esimerkkitaulukossa 150.000 euroa ylittävän osan verorasite on 43,12 prosenttia, mutta kyseinen verorasite kohdistuu osinkojen kokonaissummaan vain yhtenä neljäsosana:

120.000 euroon asti 26,00 %

120.000 – 150.000 euroa 26,80 %

150.000 – 200.000 euroa 43,12 %

$$= 26 \% \frac{120.000}{200.000} + 26,80 \% \frac{30.000}{200.000} + 43,12 \% \frac{50.000}{200.000}$$

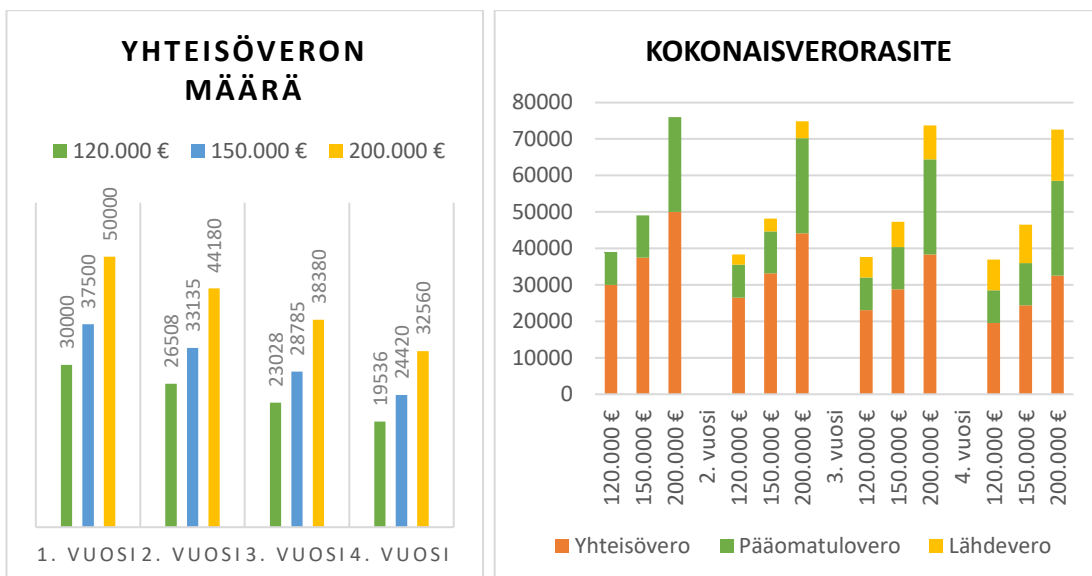
$$= 15,6 \% + 4,02 \% + 10,78 \%$$

$$= 30,4 \%$$

Tästä syystä taulukon H keskimmäisessä tai oikeanpuoleisessa pylväessä osinkojen määrän laskiessa kokonaisvero laskee niiden korkeamman verorasitteen suhteellisen osuuden laskiessa. On tärkeää huomata, että oikeanpuoleista pylvästä tarkasteltaessa jaettujen osinkojen määrän kasvaessa, myös osinkoihin kohdistuva kokonaisverorasite kasvaa korkeamman verorasitteen osuuden suhteen kasvaessa.

5.3 Osinkojen kokonaisveroaste Virossa

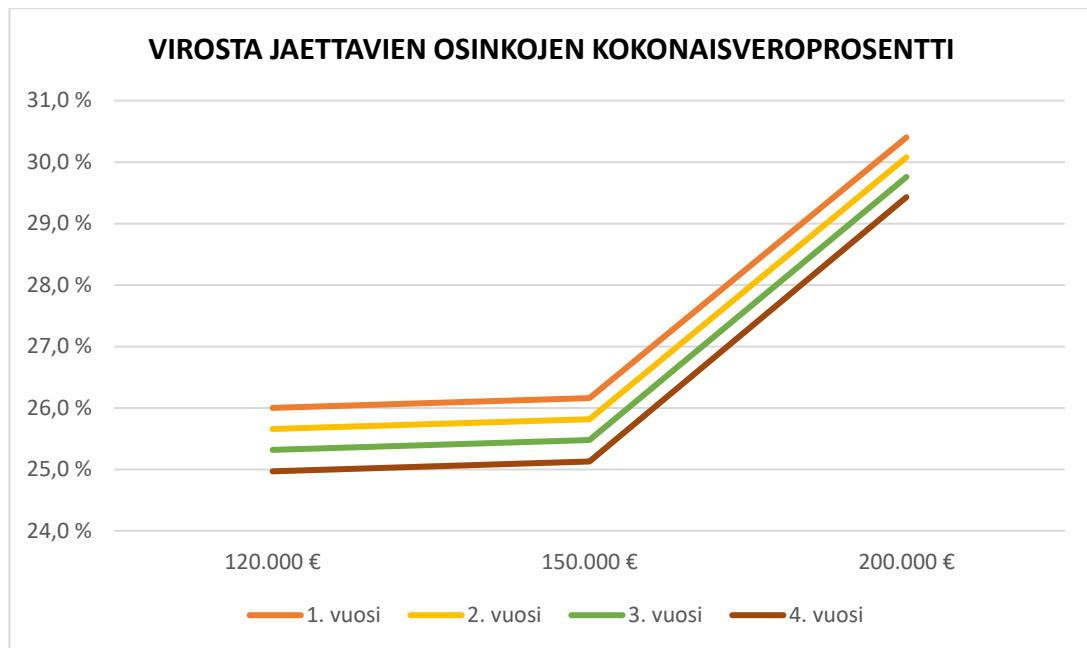
Virosta Suomeen maksettavien osinkojen kokonaisveroaste muodostuu virolaisesta yhteisön tuloverosta (ettevötte tulumaks), yksityishenkilölle jaettaviin osinkoihin liittävästä lisälähdeverosta sekä Suomessa sovellettavasta pääomatuloverosta. Vaikka Virossa asuvalle yksityishenkilölle osingoista saatu pääomatulo on verotonta, on tämän huomioon ottaminen ja avaaminen työn tarkoituksen kannalta tarpeetonta. Täten Virossa nostettavien osinkojen kokonaisvero määräytyy Taulukoissa I & J esitetyillä tavoilla.

Taulukko I & J

Yhteisöveron määrä on ensimmäisenä vuonna samansuuruinen, kuin Suomessa ja osinkojen verotukseen sovelletaan samaa verotussäännöstä, kuin Suomessa sijaitsevasta yhtiöstä. Täten 120.000 euroon asti osinkoihin kohdistuvan pääomatuloverotuksen aste on 7,5 prosenttia, 120.000 eurosta 150.000 euroon 8,5 prosenttia ja 150.000 euroa ylittävältä osuudelta 28,9 prosenttia. Tällöin ensimmäisenä vuotena jaettujen osinkojen kokonaisveroasteet ovat Taulukossa H esitetyt suomalaisia vertailuyhtiötä vastaavat.

Merkittävänä erona suomalaisen yhtiöverotukseen voidaan pitää virolaiseen yhtiöön kohdistuvaa porrastuvasti alenevaa yhteisön tuloveroa (ettevötte tulumaks), joka alenee toisesta vuodesta alkaen 2 prosenttiyksikköä aina neljanteen vuoteen asti. Täten osingonjakoon kohdistuva yhteisövero laskee brutto-osingoissa porrastetusti 20 prosentista 14 prosenttiin. (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 50¹ §; Verohallinto, 2023f)

Taulukko K

Täten huomaamme, kuten taulukosta K ilmenee, että Virossa osinkoihin kohdistuva kokonaisverorasite pienenee 25 prosenttiin asti neljännen vuoden aikana, kunhan aiemman kolmen vuoden aikana jaettujen osinkojen keskiarvoa ei ylitetä. Kyseinen veroaste pätee myös neljättä vuotta seuraaviin vuosiin samoin edellytyksin.

6 JAKOKELPOISET OSINGOT

6.1 Osinkojen jakokelpoisuus Suomessa

Osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 5 §:n mukaan osakeyhtiön on mahdollista jakaa yhtiön vapaa pääoma, josta on vähennetty yhtiöjärjestyksen mukaan jakamatta jääneet varat. Tätä niin kutsuttua tasetestiä sovelletaan ns. maksukykytestin kanssa, jotta yhtiö varmistuu siitä, ettei varojen jakaminen aiheuta yhtiölle maksukyvyttömyyttä. Kyseisiä testejä sovelletaan Osakeyhtiölain maksukyky sääntelyn varjolla, jonka tarkoituksena on varmistaa yhtiön toimintaedellytykset velkojien oikeuksien turvaamiseksi. (Blomqvist & Malmivaara, 2016, s. 41–42)

Osakeyhtiölain (624/2006) 13 luvun 2 §:n mukaan yhtiöstä ei saa jakaa varoja, jos varojenjaosta päättäessä tiedetään, tai pitäisi tietää, että yhtiö on maksukyvytön tai, että varojenjako aiheuttaisi yhtiön maksukyvyttömyyden. Sääntely on pakottavaa ja se syrjäyttää kaikki muut varojenjakoan liittyvät juridiset ja paikalliset sääntelyt. Tämän lisäksi varoja ei saa jakaa siltä osin, kun vapaasta pääomasta ei ole vähennetty taseeseen kirjattuja kehittämismenoja (Kirjanpitolaki 1336/1997 5 luku 8 § 3 mom.; Viitala 2018, s. 24).

6.2 Osinkojen jakokelpoisuus Virossa

Osingonmaksulla tarkoitetaan virolaisessa lakisääntelyssä ja oikeuskirjallisuudessa varallisuuden siirtoa yritykseltä sen konkreettiselle omistajalle. Osakkeensaajan tulee täten olla yhtiön osakkeiden tai osuuksien haltija. Osingonmaksu on Kauppalaain (Äriseadustik) 157 §:n mukaan mahdollista vain, jos yhtiön kyseistä tilikautta koskeva vuosikertomus on hyväksytty yhtiökokouksen päätöksellä. Täten voittovaroista tulee jakokelpoisia sen jälkeen, kun yhtiökokous on hyväksynyt voittojakopäätöksen, joka sisältää;

1. Tilikauden nettotuloksen määrän;
2. Pääomavaraukset;
3. Muut varaukset;
4. Osakkeenomistajille jaettava voitto-osuus;
5. Tilikauden voiton käyttäminen muihin tarkoituksiin.

Voitonjaon täytyy noudattaa myös seuraavia kriteerejä, että voitonjako voidaan katsoa osingonjaoksi:

1. Maksun suorittajan on oikeushenkilö;

2. Maksu suoritetaan varojenjakona yhtiön tuottamasta varallisuudesta;
3. Maksun suorittaminen on hyväksytty toimivaltaisen johtoelimen toimesta;
4. Maksun jakaminen perustuu yhtiön omistajuuteen

Täten osinkoja on mahdollista maksaa hyväksytyn voittajakäytön jälkeen, kunhan yllä eriteltyt osingonjakoehdot täyttyvät. Jakokelpoisia varoja ovat kuluneen tilikauden voitto, josta on tehty asianmukaiset vähennykset, sekä aikaisempien tilikausien tuotto ja muu oma vapaa pääoma. Varojenjaon tulee kuitenkin Kauppalaain 157 §:n 2 momentin mukaan olla maltillista siten, ettei se vaaranna yrityksen varallisuutta tai velkojien oikeutta saataviinsa. (Saare et al., 2015, s. 281; Ärisedustik, RT I 1995, 26, 355)

7 VÄHENNYKSET

7.1 Vähennykset Suomessa

Tulolähdejaon poistuttua vuonna 2020 osakeyhtiöllä on mahdollista olla tulolähteenä vain joko elinkeinotoiminta tai maatalous. Tämän takia elinkeinoverotuksen alaiseksi liiketoiminnaksi katsotaan yhtiön harjoittaman toiminnan osalta nykyisin myös toiminta, joka ei ole Laki elinkeinotulon verottamisesta (360/1968) (myöhemmin EVL) 1 § 1 momentin mukaista ammatti- tai liiketoimintaa. (HE 257/2018 vp, s. 22.; Tomperi, 2022, luku 5, kohta ”Elinkeinotulolähde”)

Elinkeinotoimintana harjoitetun sijoitustoiminnan toimenkuvaan kuuluu tyypillisesti sijoitustoiminnan jatkuvuus, aktiivisuus, suunnitelmallisuus, taloudellisten riskien otto ja voiton tavoittelu (Viitala, 2018, s. 155). Tällöin esimerkiksi myytäväksi hankittujen arvopapereiden kaupankäynnistä saatu tulo katsotaan EVL:n 4 §:n mukaiseksi veronalaiseksi elinkeinotuloksi, kun luovutushinnat tai muut vastikkeet on saatu

käymällä kauppaa vaihto-omaisuudella. (Laki elinkeinotulon verottamisesta 360/1968, 5 § 1 mom. 1 k.)

Yllä mainitusta poiketen, jos sijoitustoiminnan luonne on passiivista eikä arvopapereilla käydä aktiivista kauppaa, tai sijoitusomaisuuden katsotaan kohdistuvan pääsääntöisesti riskittömiin kohteisiin, kuten talletus-, sijoitus- tai kuntatodistuksiin, korkorahastoihin tai korko-ETF-rahastoihin, ei sijoitustoiminnan katsota täyttävän elinkeinotoiminnan tunnusmerkkejä. Tästä huolimatta passiivisestakin sijoitustoiminnasta saatua tuottoa pidetään EVL:n 4 §: mukaisena veronalaisena elinkeinotulona, sillä passiiviseen sijoitustarkoitukseen hankittua omaisuutta pidetään 12 a §:n mukaisena muuna omaisuutena. (Laki elinkeinotulon verottamisesta 360/1968, 5 § 1 mom. 4 k.; Tomperi, 2022, luku 5, kohta ”Elinkeinotulolähde”; Verohallinto, 2023g)

Täten sijoitustoiminnan aktiivisuuden asteesta riippumatta niistä saatua tuottoa käsitellään veronalaisena elinkeinotulona. Tällöin elinkeinotoiminnan tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuvat menot ja menetykset ovat EVL:n 7 §:n mukaan vähennyskelpoisia. Sijoitustoimintaa aktiivisesti harjoittava yhtiö on 54 §:n 1 momentin mukaan oikeutettu vähentämään vaihto-omaisuutensa hankintameno ja varaukset kuluina, kunhan vastaavat kirjaukset löytyvät kirjanpidosta. Jos sijoitustoiminnan luonne on puolestaan passiivista, vähennyskelpoisuuteen sovelletaan mitä 42 a §:ssä säädetään. Tällöin osakeyhtiön hankintamenosta on vähennyskelpoista enintään omaisuuden veronalainen luovutushinta omaisuuden luovutusta koskevana verovuotena. (Laki elinkeinotulon verottamisesta 360/1968, 42 a § 2 mom.; Verohallinto, 2023g)

7.2 Vähennykset Virossa

Viron tuloverolain (Ettevõtte tulumaks RT I 1999, 101, 903) 32 §:ssä on eritelty, että elinkeinotulosta voidaan vähentää kaikki verovelvolliselle verokauden aikana aiheutuneet, todetut liiketoimintaan liittyvät kulut. Elinkeinoon liittyviksi menoiksi katsotaan menot, jotka on tehty verotettavan elinkeinotulon saamiseksi tai se on välttämätön tai tarkoituksenmukainen tällaisen liiketoiminnan ylläpitämiseksi tai kehittämiseksi ja kulun yhteys liiketoimintaan on selvästi perusteltua. Samassa pykälässä mainitaan, että jos kulu liittyy liiketoimintaan vain osittain, on se vähennyskelpoinen vain

liiketoimintaan liittyvältä osalta. Kulut, jotka eivät ole vähennyskelpoisia on eritelty tuloverolain 34 §:ssä. On tärkeää kuitenkin huomata, että Virossa on alettu sovelta-
maan EU -direktiivin 2016/1164 4 artiklan 7 kohdan sääntelyä, jolla poissuljetaan yri-
tyksen vähennyskelpoisuus korkomenoista, jos yhtiön omavastuuvollinen lainan-
otto ylittää korkotuotot ja muut taloudellisesti vastaavat verotettavat tulot, estääkseen
varojen siirtämistä liiallisten korkomaksujen kautta (Klauson & Talur, 2017, s. 10–11)

Jos 32 §:ssä eriteltyt vähennykset ylittävät verokauden tulon, voidaan tilikauden tu-
loksen ylittävät menot vähentää enintään verovelvollisen elinkeinotulon määrästä, ja
lopun vähennyskelpoiset menot siirtyvät vähennettäväksi korkeintaan seuraavalle kym-
menelle verokaudelle. Jos verovelvolliselle syntyy laskennallisia kuluja usealla vero-
kaudella, nämä kulut otetaan huomioon vuosittain toteutumisjärjestyksen mukaan. Yli
kymmenen vuotta vanhoja laskennallisia kuluja tai niiden vähennyskelvottomia osia
ei saa siirtää seuraaville verokausille. (Ettevõtte tulumaks RT I 1999, 101, 903)

8 KIRJANPITO

8.1 Kirjanpito Suomessa

Kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan osakeyhtiö on
kirjanpitovelvollinen ja 2 §:n mukaan kirjanpito on suoritettava kahdenkertaisena. Kir-
janpitoa on mahdollista pitää maksuperusteisena, jos enintään yksi seuraavista rajoista
täyttyy päättyneenä ja edellisenä tilikautena:

- taseen loppusumma ylittää 100.000 euroa;
- liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 200.000 euroa;
- palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä.

Yhtiön on 3 luvun 6 §:n mukaan laadittava tilinpäätös viimeistään neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä ja sen on sisällettävä 3 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan:

- 1) tilinpäätöspäivän taloudellista asemaa kuvaavan taseen;
- 2) tuloksen muodostumista kuvaavan tuloslaskelman;
- 3) varojen hankintaa ja niiden käyttöä selvittävän rahoituslaskelman, jos kirjanpitovelvollinen on suuryritys tai yleisen edun kannalta merkittävä yhteisö; sekä
- 4) taseen, tuloslaskelman ja rahoituslaskelman liitteenä olevat tiedot (liitetiedot).

Jokaisesta edellytetyistä laskelmasta on esitettävä vertailutieto edelliseltä tilikaudelta, ja jos erittelyä on muutettu, tulee vertailutiedot oikaista mahdollisuuksien mukaan. Tilinpäätöksen sisältämien asiakirjojen tulee olla selkeitä ja niiden tulee muodostaa yhtenevä kokonaisuus. (Kirjanpitolain 1336/1997 3 luku 1 § 1 mom., 2 mom. & 3 mom.; Lilja & Rönkkö, 2021, luku 1.4)

8.2 Kirjanpito Virossa

Virossa sijaitsevan yhtiön on kirjanpitolain (Raamatupidamise seadus) 6 §:n 3 momentin mukaan pidettävä kaksinkertaista kirjanpitoa ja kirjanpidon tulee olla suoritusperusteista 5 §:n 3 momentin mukaan, ellei laissa toisin säädetä. Yhtiön tulee 14 §:n 2 momentin mukaan antaa vuosittain, viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä tilinpäätöskertomus, joka pitää sisällään tilinpäätöksen sekä toimintakertomuksen. Tilinpäätöksen tulee pitää sisällään 15 §:n 2 momentin mukaan tase-, tulos-, rahavirta- ja oman pääoman muutoslaskelmat liitteineen. (Raamatupidamise seadus RT I 2022, 102, 600)

Koska Viron kirjanpitolaki pohjautuu Euroopan Unionin direktiiveihin, ei sillä voida katsoa olevan merkittävää eroa Suomessa edellytetyyn kirjanpitoon. Virolainen yhtiön voi silti päättää tilinpäätöksen laskemis- ja esittämistapojen osalta, noudattaako se

yllä eriteltyä kansallista sääntelyä vai EU-direktiivissä (2013/34/EU) hyväksytyjen tilinpäätösstandardien soveltamista. (RT I 2022, 102, 600 17 § 1 & 2 mom.)

9 ASUINVALTION MÄÄRITELMÄ

Viron tuloverolain (Tulumaksuseadus) mukaan Virossa sijaitsevaksi yhtiöksi katsotaan pysyvä, taloudellinen yksikkö, jonka kautta myös ulkomailla asuva henkilö voi harjoittaa pysyvää taloudellista toimintaa Virossa. Pysyvä toimipaikka syntyy maantieteellisesti määritellyn tai liikkuvan taloudellisen toiminnan seurauksena tai Virossa sellaisen edustajan välityksellä, joka on valtuutettu tekemään sopimuksia ulkomailla asuvan puolesta. Ulkomailla asuvan tuloa, jonka hän saa Virossa sijaitsevan pysyvän toimipaikan kautta, pidetään tulona, jonka tämä pysyvä toimipaikka olisi voinut saada itsenäisenä verovelvollisena, joka toimii samoilla tai vastaavilla ehdoilla, samoilla tai samankaltaisilla toimialoilla ja on täysin riippumaton ulkomailla asuvasta. (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, 7 §)

Vastaavasti Suomen ja Viron välille laaditun kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi laaditun sopimuksen (96/1993) mukaan valtiollinen verotus muodostuu kiinteän toimipaikan mukaan, josta yrityksen toimintaa harjoitetaan kokonaan tai osittain. Tähän määritelmään sisältyviksi toimipaikoiksi katsotaan erityisesti yrityksen johtopaikka, sivuliike, toimisto, tehdas, työpaja tai luonnonvarojen louhintapaikka. (Asetus Viron kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta 96/1993, 5 artikla, 1. & 2. mom.)

Kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi laaditun sopimuksen mukaan kiinteäksi toimipaikaksi ei katsota toimintaa pelkästään yllä mainitun perusteella, jos liiketoiminnan harjoittaja toisessa sopimusvaltiossa on välittäjä, komissionääri tai muu itsenäinen edustaja, jos tämä harjoittaa toimintaansa kokonaan tai melkein kokonaan yrityksen puolesta (Asetus Viron kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen

verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta 96/1993, 5 artikla, 6 mom.). Tästä huolimatta toimintaa, jota henkilö, olematta itsenäinen edustaja harjoittaa yrityksen puolesta, katsotaan luovan tämän sopimukseen pohjautuvan toiminnan osalta kiinteäksi toimipaikaksi toiminnan harjoituspaikan kuudennen momentin estämättä. (Asetus Viron kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta 96/1993, 5 artikla, 5 mom.).

9.1 Tosiasiallinen johtopaikka

9.1.1 Johtopaikka yleisesti

Tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan verovelvollisuuden alueellinen ulottuvuus määräytyy yhtiön tosiasiallisen johtopaikan mukaan. Täten yhtiön tosiasiallisen johtopaikan sijaitessa Suomessa, katsotaan sen verovelvollisuuden kohdistuvan alueellisin perustein johtopaikan verukkeella myös Suomeen. Ulkomaisen yhteisön tosiasiallisella johtopaikalla tarkoitetaan sijaintia, jossa yhtiön hallitus tai muu päätöksentekaelin tekee yhtiön päivittäistä johtamista koskevat päätökset (Tuloverolaki 1535/1992). Tosiasiallisen johtopaikan kriteerien täytyminen edellyttää johtopaikan riittävää pysyvyyttä, eikä tilapäinen tai lyhytaikainen johtopaikka määritä tosiasiallisen johtopaikan luomaa alueellista verovelvollisuutta (Verohallinto, 2023e, 5.1.1).

Vaikka tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 8 momentin mukainen tosiasiallinen johtopaikka tarkoittaa ylimmän päätöksentekoelimen päätöksentekopaikkaa, voi johtopaikka määräytyä yhtiökokouksen tai muun päätöksentekopaikan sijaan toisaalle tiettyin edellytyksin. Täten esimerkiksi kokouksissa käytettyjen videoyhteyksien tai muiden apuvälineiden avulla annettu päätäntävaltaan pohjautuva toimintaohje tai muu tahdonilmaisu yrityksen toiminnasta katsotaan annetuksi Suomesta, jos päätäntävaltaa käyttävä/käyttävät tahot ovat antaneet päivittäistä johtamista koskevan päätöksensä

Suomesta, riippumatta yhtiökokouksen tai yritystoiminnan maantieteellisestä sijainnista. (HE 136/2020 vp, s. 46-49)

9.1.2 Sijoitus- ja holdingyhtiöt

Sijoitus- tai holdingyhtiöitä koskien sääntelyn soveltaminen luo omanlaisiaan haasteita. Koska kyseiset yhtiömuodot eivät harjoita perinteistä yritystoimintaa, vaan niiden tehtävä on pääsääntöisesti hallinnoida tämän omistajien omistuksia hallinnointiyhtiönä, voi toiminta olla hyvin passiivisluonteista, eikä se täten edellytä päivittäistä päätöksentekoa. Myös tällaisissa tapauksissa yhtiön tosiasiallisen johtopaikan katsotaan olevan valtiossa, jossa toimintaan liittyvät päätökset tehdään. (HE 136/2020 vp, s. 50)

Jos sijoitusyhtiöllä on omistuksessaan pelkästään osakkeita, määräytyy tosiasiallinen johtopaikka osakkeisiin kohdistuvan päätäntävällän käytön kokonaisarvioinnin mukaan. Täten johtopaikaksi voidaan katsoa osakkeisiin kohdistuvien rahoituspäätösten tekopaikka, osakkeiden omistamisen tuomien oikeuksien käyttöpaikka, investointipäätösten tekopaikka tai varojen käyttöön tai voitonjakoon liittyvien päätösten tekopaikka. Tämän takia sijoitusyhtiön tosiasiallista johtopaikkaa ei voida määrittää pelkästään omistajuuden perusteella, vaan verovelvollisuuden konkreettinen merkitys määräytyy omistajuudesta huolimatta päätöksenteko-oikeuden ja sen käyttämisen sijainnin perusteella. Tästä huolimatta päätöksenteon alueellisen kohdistamisen osalta päätäntäelinten ajoittainen matkustaminen toiseen valtioon ei ole riittävä peruste verovelvollisuuden määräytymisen kannalta. (HE 136/2020 vp, s. 50; VaVM 33/2020 vp.)

10 VERONKIERTO

Jos tapauksessa osinkojen jaolle olisi asetettu sellaiset olosuhteet, jotka eivät vastaa asian todenmukaista luonnetta tai tarkoitusta, verotus tulisi kohdistaa toimeen, kuten olosuhteet huomioon ottaen tapauksessa olisi olennaista. Tässä tilanteessa verotettava tulo ja omaisuus voidaan arvioida, jos tapauksessa on menetelty siten, että

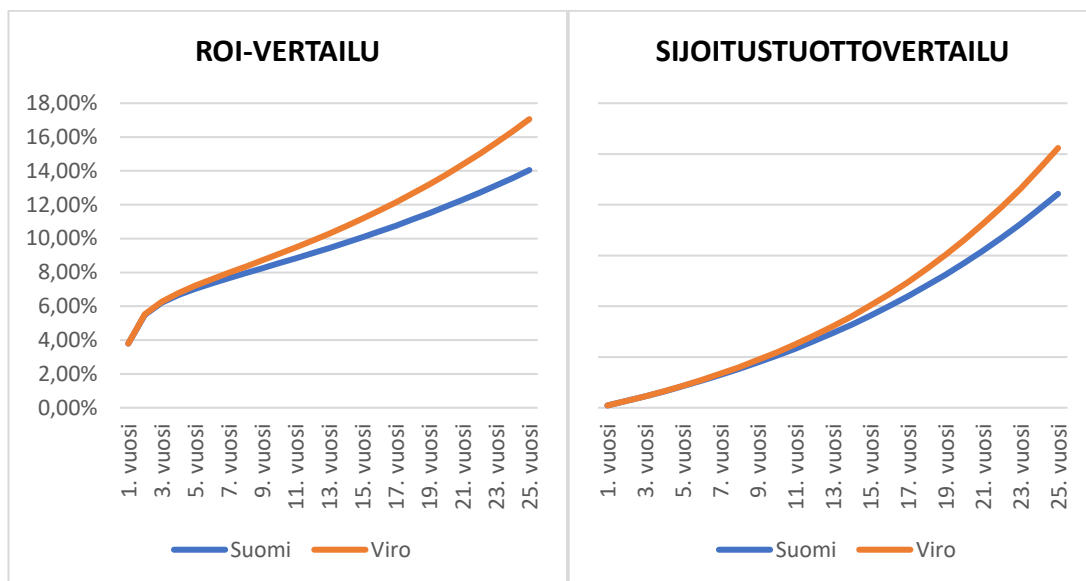
suoritettavasta verosta vapauduttaisiin. Tällöin verovelvolliselle tulee antaa tilaisuus esittää selvitys ja näkemys verotukseen vaikuttavista seikoista. Jos verovelvollisella ei ole esittää selvitystä veromenettelyyn liittyvistä seikoista tai, jos varojen jaolle on luotu olosuhteet, jolla pyritään välttymään veroseuraamuksista, viranomaisen tulee asettaa verovelvollisuus ja veron määrä olosuhteiden mukaisesti oikeelliseen asemaan. (Laki verotusmenettelystä, 1558/1995, 28 §)

Virolaisessa lainsäädännössä veronkiertona pidetään, jos perustetun yhtiön liiketoiminnan pääperiaatteena katsotaan olevan veroedun tavoittelu, tai liiketoimintaa voidaan pitää edullisempänä sen ollessa verolainsäädännön tai muiden maiden kanssa solmittujen verosopimusten vastainen. Veronkiertona pidetään myös, jos liiketoimintaan perustettua yritystä ei ole luotu toteuttamaan todellisia liiketoiminnallisia toimia, vaan sillä pyritään välttymään verovelvolliselle aiheutuvista ylimääräisistä kuluista tai tulonmenetyksistä. Tuloverolain mukaan veronkiertoon sovelletaan, sitä EU-direktiivissä 2016/1164 on säädetty (Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903, luku 13). (Klauson et al., 2018, s. 12–13; Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta)

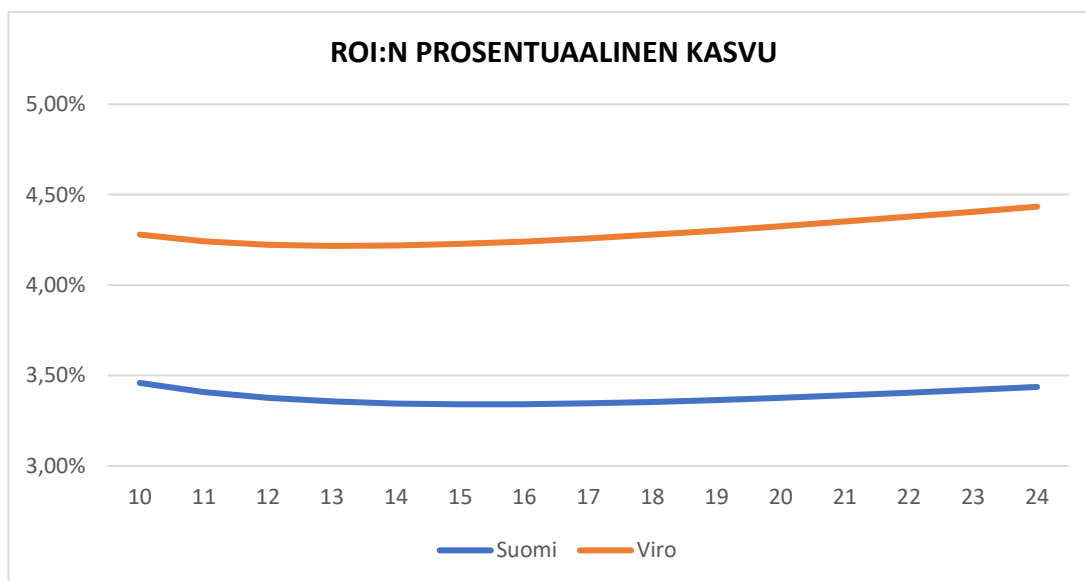
11 YHTEISÖVERON VAIKUTUS SIOITUSTUOTTOON

Koska Suomessa yhtiön tulovero on maksettava tilikauden tuloksesta vuosittain, jää vuosittainen sijoitustuotto pienemmäksi, kuin Virossa, jossa kyseinen vero maksetaan vasta varojenjaon yhteydessä. Jos vertailemme kiinteää 20 prosentin alaista yhteisön tuloverotusta näiden kahden maan välillä, huomaamme, että ero alkaa noin kymmenen vuoden kohdalla kasvaa merkittävästi. Jos molemmissa tapauksissa pääomaa ohjattaisiin sijoituksiin tasaisesti vuoden jokaisena kuukautena ja sijoitusten vuosituottona käytetään 7 prosentin tuottoa, sijoitetun pääoman vuotuinen tuotto (ROI) ylittää 7 prosentin tuottoasteen molempien valtioiden kohdalla 5. vuotena korkoa korolle ilmiön ansiosta. Virolaisen yrityksen ROI ylittää suomalaisen yrityksen ROI:n 15. vuotena

prosentilla ja kasvattaa eroa 21. vuotena yli kahteen, ja vuonna 25 yli kolmeen prosenttiyksikköön.

Taulukko L & M

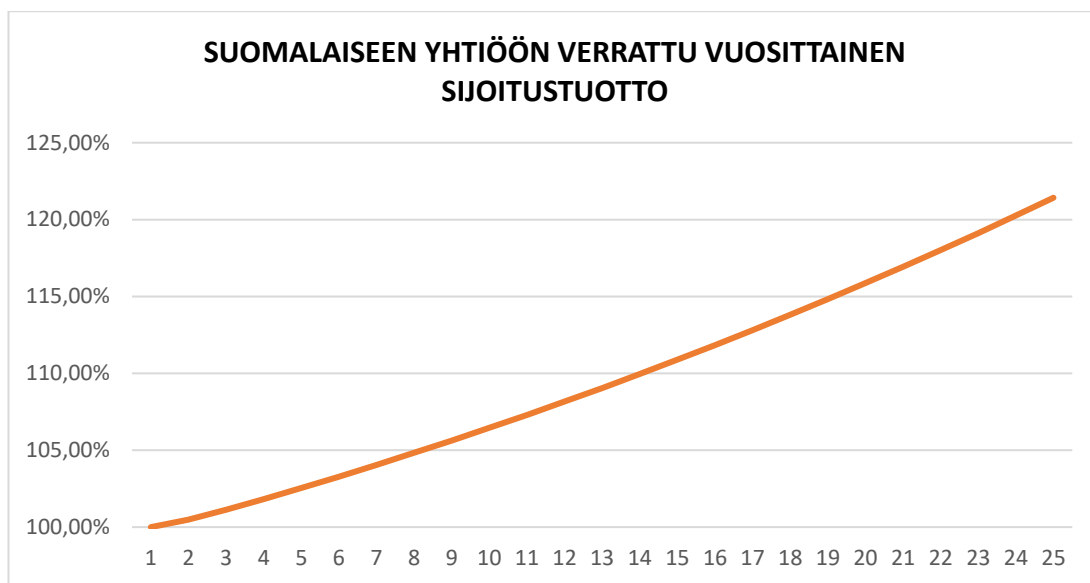

Taulukko N

Yhteisöveron suoritusvelvollisuuden siirtymisen takia Virossa sijaitsevan yhtiön sijoitustuotto kasvaa taulukkojen L ja M mukaan joka vuosi enemmän, kuin Suomessa sijaitsevan yhtiön. Virolainen yhtiö on kartoittanut 7 prosentin vuosituotolla sijoittamansa pääoman verran sijoitustuottoa 18,5 vuoden kuluessa sijoittamisen alkamisesta ja Suomen vertailuyhtiö noin 20,5 vuoden kuluessa. Ero ei välttämättä kuulosta kovin

merkittävältä, mutta tosiasiaassa virolaisen sijoitusyhtiön sijoitusajan kokonaistuotto on tällöin 10,6 prosenttia suurempi, kuin suomalaisen.

Jos yllä mainittua tilannetta tarkastellaan 4,5 vuoden kuluttua, eli vuoden 25. lopussa, on ero kasvanut jo 14,3 prosenttiin. Suomalainen yhtiö on kerryttänyt hypoteesin olosuhteissa 1000 euron kuukausisijoituksella 7 prosentin vuosituotolla 25. vuodessa 426.671 euroa, eli sijoittamalleen 300.000 eurolle 142,22 prosenttia sijoitustuottoa. Virolainen yhtiö on samoissa olosuhteissa ilman yhteisöveron vuosittaista suorittamista kerryttänyt 487.767 euroa, eli 162,59 prosenttia sijoittamalleen 300.000 eurolle. 25. vuotena virolaisen yhtiön vuotuinen sijoitustuotto on yli 21 prosenttiyksikköä suurempi, kuin suomalaisen vertailuyhtiön. Ero on kehittynyt taulukon O tapaan ja sen kasvu kiihtyy sijoitetun pääoman ja korkoa korolle ilmiön kasvaessa Virossa edullisemmän sijoitusolosuhteen takia.

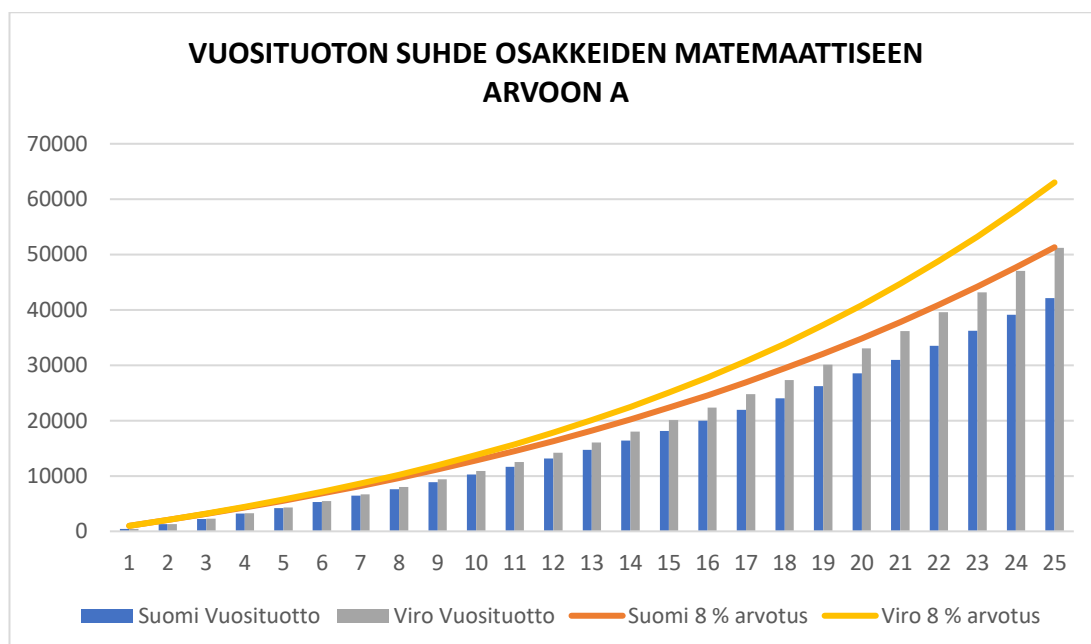
Taulukko O

Yllä esitetystä laskelmasta on yhteenlaskettu vertailukelpoisuuden vuoksi vain bruttomääräiset vuotuiset sijoitustuotot, eikä kummankaan yrityksen tuotoista ole vielä vähennetty tuotoista suoritettavaa yhteisöveroa. Suomessa sijoitustuottona 25 vuoden aikana kertyneestä 426.671 euron sijoituspotista tulee suoritettavaksi yrityksen vuosittain maksamat yhteisön tuloverot, joita kertyy koko tarkasteluajana yhteensä 85.334 euroa. Täten yrityksen 25 vuoden sijoitustulos on 341.337 euroa, eli noin 113,78 prosenttia aiemmin esitetyn 142,22 prosentin sijaan.

Vaikka virolaisen yhtiön sijoitustuotosta tulee suorittaa yhteisövero vasta varojenjaon yhteydessä, voimme tarkastella Virossa suoritettavaksi tulevaa veroseuraamusta jo tässä kohtaa vertailukelpoisuuden nimissä.

Virolainen yhtiö on siis kerryttänyt identtiselle, kiinteälle kuukausittaiselle sijoitussummalle 7 prosentin vuosikorolla 162,59 prosentin bruttotoiton 25 vuoden sijoitusaikana. Voimme rinnastaa jakokelpoiset osingot ja niistä aiheutuvan yhteisöveron esittämällä, että koko sijoitusaikana kertynyt sijoitustuotto jaetaan 25 vuoden lopussa. Tällöin Suomessa, kuten yllä on esitetty, on kertynyt sijoitustuotoista 341.337 euroa jakokelpoisia osinkoja ja Virossa vastaavasti 390.214 euroa.

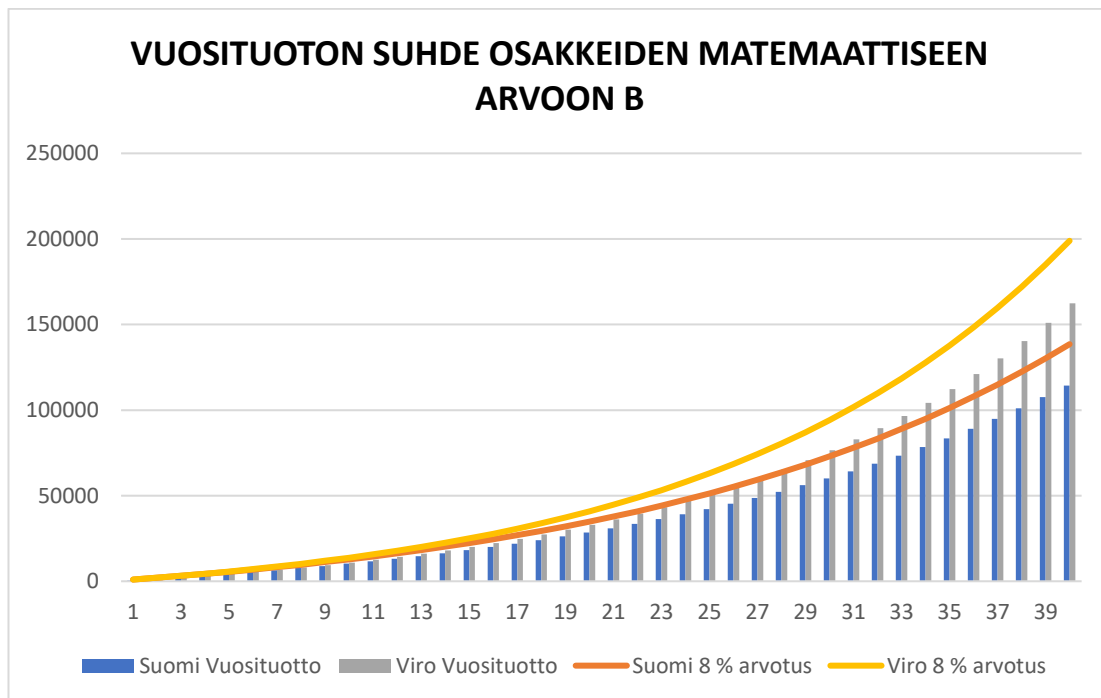
Suomessa vuosittain maksettavan yhteisöveron takia 25 vuoden jälkeen yritysten varallisuudessa on merkittävästi eroa. Vaikka molemmat yhtiöt ovat sijoittaneet 300.000 euroa samalla vuosituotolla, suomalaiselle yritykselle on kertynyt pääomaa yhteensä 641.337 euroa, kun vastaavasti virolaisella yhtiöllä kyseinen summa on 787.767 euroa. Tästä syystä yritysten verotehokkaasti jaettavien osinkojen määrässä, jotka ovat alle 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, on merkittävä ja kasvava ero.

Taulukko P

Taulukossa P huomaamme, mikä suhde molempien yhtiöiden vuosittaisilla sijoitustuotoilla on yrityksestä maksimihuojennuksella jaettavaan, alle 8 prosenttia osakkeiden matemaattiseen arvoon perustuviin osinkoihin. Taulukossa on tärkeää huomioida, ettei kummankaan valtion vuosittaiset sijoitustuotot ole sellaisenaan täysimääräisesti jakokelpoisia. Suomalaisen yhtiön täytyy maksaa sijoitustuotostaan ensin 20 prosentin yhteisövero, ennen kuin tuotot ovat jakokelpoisia ja virolaisen yhtiön maksukyvyyn pitää pystyä kattamaan jaettavaan netto-osinkoihin lisättävä 25 prosentin yhteisövero.

Yllä mainittu huomioon ottaen voidaan todeta, että suomalaisessa sijoitusyhtiössä vuosittaiset sijoitustuotot ovat täyden huojennuksen alaisia siihen asti, kun vuosittainen sijoitustuotto ylittää osakkeiden 8 prosentin matemaattisen arvon 25 prosentilla, sillä osingoista tulee jakokelpoisia vasta yhteisöveron jälkeen. Virossa vuosittaisten sijoitustuottojen voitaisiin katsoa olevan täyden huojennuksen alaisia vain siihen pisteeseen asti, kun niiden summa saavuttaa osakkeiden 8 prosentin matemaattisen arvon. Tämä johtuu siitä, että Virossa yhtiön pääoma on aina jakokelpoista, kunhan sen varallisuus riittää kattamaan netto-osinkoihin kohdistuvan 25 prosentin yhteisöveron.

Taulukko Q

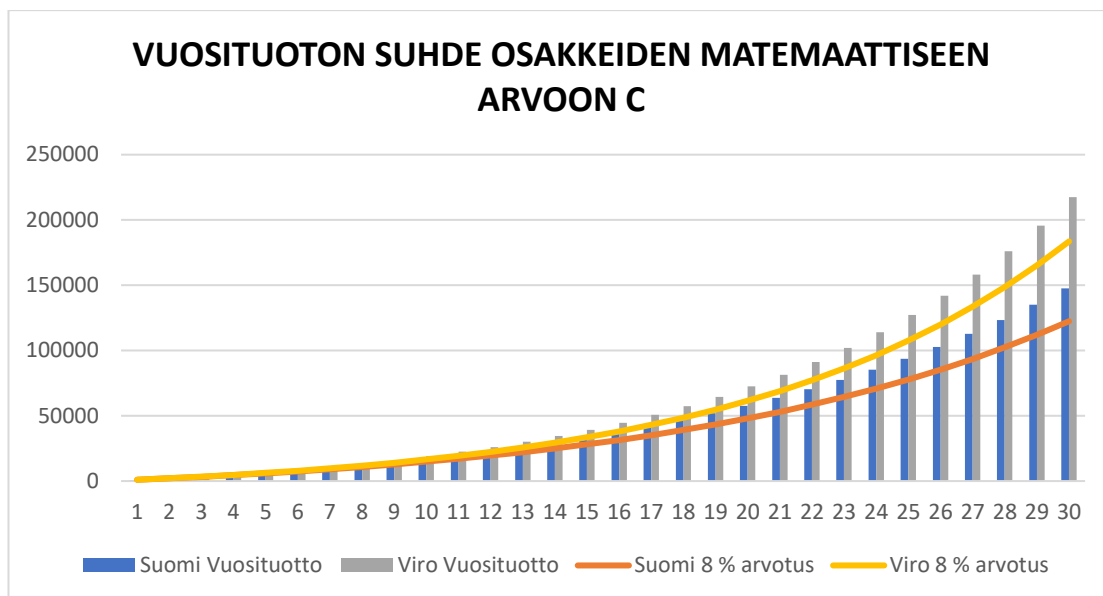
Löydös ei sinällään ole kovin merkittävä yksityishenkilön näkökulmasta, sillä kuten Taulukosta Q huomaamme, virolaisen yhtiön varallisuudesta arvoitettu 8 prosenttia

saavuttaa huojennetusti jaettavien osinkojen enimmäismäärän vasta 36 vuoden kuluttua, eikä sijoitustuotto saavuta tätä, kunnes vasta vuotena 39. Tästä eteenpäin virolaisen yhtiön vuosittain saamat sijoitustuotot eivät ole enää jakokelpoisia täyden huojennuksen alaisena, vaan kuten aiemmin on esitetty, 150.000 euroa ylittävältä osalta vain 15 prosenttia on verovapaata ja loput 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa.

Vaikka virolainen yhtiö saa vuodesta 39 eteenpäin vuosittain yli 150.000 euron edestä sijoitustuottoa, niihin kohdistuva 25 prosentin yhteisövero on maksettava varojenjaon yhteydessä. Tämä huomioon ottaen jakokelpoisten varojen nettomäärä yhteisövero huomioon ottaen ei ylitä täyttä osinkohuojennusta, kunnes vuosittainen sijoitustuotto ylittää 187.500 euroa. Tilannetta muuttaa kuitenkin yrityksen mahdollisuus maksaa netto-osinkojen jaosta aiheutuva yhteisövero sijoittamallaan pääomalla tai aiemmin kertyneellä sijoitustuotolla.

Koska esitetyt aikamääreet soveltuvat vain esimerkissä käytettyihin lukuihin, toimivat ne vain suuntaa antavina vertailutilastoina. Täten esimerkiksi kuukausittain sijoitettavan summan kasvaessa 50 prosentilla, aikamääreet lyhenevät kolmanneksella ja kuukausittain sijoitettavan summan kaksinkertaistuessa ne puolittuvat. Tämä takia voidaan katsoa aikamääreiden merkityksellisyyden muuttuvan sijoittajan yksilöllisten olosuhteiden mukaan.

Vastaavasti, jos vuosittainen sijoitusten tuottoaste muuttuu, sen merkitys jakokelpoisten osinkojen suhteen saattaa muuttua merkittävästi. Jos sijoitusten tuottoaste kasvaa esimerkiksi 50 prosentilla 7 prosentista 10,5 prosenttiin, muuttuu sijoitusten vuosituotto osakkeiden matemaattiseen 8 prosentin arvoon seuraavasti:

Taulukko R

Kuten huomaamme taulukosta R, sijoitusten 10,5 prosentin vuosituotto ylittää vuotuisen huojennetusti jaettavien osinkojen määrän jo kolmannen vuoden aikana molemmissa vertailuvaltioissa. Tällä ei kuitenkaan ole merkitystä konkreettisten veroseuraamusten kannalta, sillä vuotuisesta sijoitustuotosta vähennetty yhteisövero laskee molempien maiden nettotuoton reilusti alle osakkeiden 8 prosentin matemaattisen arvon. Virolaisessa yhtiössä on kuitenkin mahdollista jakaa koko vuotuinen sijoitustuotto osinkoina käyttämällä netto-osingoita aiheutumaan yhteisöveroseuraamukseen yhtiön muita varoja varojenjaon yhteydessä.

12 YHTEENVETO JA POHDINTAA

Kuten aiemmin esitetyistä laskelmista huomaamme, Virossa sijaitsevan sijoitusyhtiön nettomääräinen sijoitustuotto kasvaa pitkällä aikavälillä huomattavasti Suomessa sijaitsevaa vertailuyhtiötä enemmän. Virolaisen yhtiön varallisuus karttuu eksponentiaalisesti korkoa korolle ilmiön takia sen myöhemmässä vaiheessa suoritettavaksi tulevan yhteisön tuloveron takia. Tämän ansiosta Suomessa vuosittain suoritettava yhteisön tulovero kasvaa Virossa muun sijoitusvarallisuuden kanssa samassa suhteessa.

Yllä mainitusta syystä johtuen Virossa sijaitsevan yhtiön veroseuraamus yhteisön tuloveron muodossa on suurempi, kuin Suomessa sijaitsevan yhtiön. Tämä johtuu vuosittain suuremmasta sijoitustuotosta, jonka takia varojen jaon yhteydessä erääntyvän tuloveron summa on suurempi. Tästä huolimatta 20 vuoden sijoitusjakson jälkeen yhtiön kaikkien varojen kotouttaminen saattaa Virossa sijaitsevaa yhtiön 10,5 prosenttia ja 40 vuoden sijoitusajan jälkeen 20,6 edullisempaan asemaan nettomääräisesti jaettavien osinkojen suhteen.

Valtiokohtaisesti eroavan verolainsäätelyn takia vertailuyhtiöiden välillä on havaittavissa valtava ero pitkäjänteisen sijoitustoiminnan tuottoasteessa. Tämän lisäksi virolaisen yhtiön on mahdollista jakaa varoja sekä maksettavaksi erääntyvä yhteisön tulovero tukemaan yhtiön osakkaiden tarpeita. Koska yhteisövero ei ole sidottu Virossa tilikauden tulokseen, vaan jaettavien osinkojen määrään, on sijoitustuoton maksimointi ja veroseuraamusten kohdistaminen huomattavasti vapaampaa, jolloin kyseinen toimi voidaan ottaa osaksi sijoitusstrategiaa.

Tutkimusongelman nimissä on kuitenkin otettava huomioon, ettei yhtiömuotoisen toiminnan harjoittaminen toisesta maasta ole sellaisenaan vaan toisen maan verotusta noudattaen mahdollista, ellei yrityksen sijainnin ja päivittäisen johtamisen edellytykset täyty. Tämän takia työssä esitetty esimerkki sijoitusyhtiön verovelvollisuuden sijoittumisesta Viroon ei ole mahdollista, jos toimintaa ja ylintä päätäntävaltaa käytetään kiinteästi tai osittain Suomessa.

Työn tulos saattaa silti olla merkityksellinen, jos sijoitusyhtiön johto aikoo siirtyä Viroon tulevaisuudessa, tai, jos sinne on perustamassa sijoitustoimintaa tukevaa tuotantoyksikköä. Tällöin esimerkiksi nykypäivänä hyödynnettävien kryptovaluuttalouhosien tai muiden itsenäisten tuotantoyksiköiden mukainen verotus määräytyy vain Viron verotuslainsäädännön mukaan, mikäli yksikkö on toisessa maassa asuvasta, ylintä toimivaltaa käyttävästä henkilöstä täysin riippumaton.

LÄHTEET

Asetus Viron kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta 96/1993. Haettu 13.09.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sops-teksti/1993/19930096#idm46494959409584>

Blomqvist, A. & Malmivaara, T. (2016). Osakeyhtiön varojenjako ja verotus. Alma Talent. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-14-2886-9>

Deloitte. (2022). International Tax Estonia Highlights 2022. <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/global/Documents/Tax/dttl-tax-estoniahighlights-2022.pdf>

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/ALL/?uri=CELEX%3A32013L0034>

Ettevõtlustulu lihtsustatud maksustamise seadus RT I, 11.03.2023, 58. Haettu 18.09.2023 osoitteesta <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/Riigikogu/act/514032023002/consolide>

Fasoúlas, E., Manninen, P. & Niiranen, V. (2019). Sijoittajan verotus ja verosuunnittelu. Alma Talent. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-14-3621-5>

HE 257/2018 vp. Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain, tuloverolain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta. <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2018/20180257.pdf>

HE 136/2020 vp. Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi tuloverolain, elinkeinotulon verottamisesta annetun lain sekä konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain 2 ja 7 §:n muuttamisesta. <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2020/20200136.pdf>

Kirjanpitolaki 1336/1997 muutoksineen. Haettu 28.11.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1997/19971336>

Klauson, I., Haugas, E. & Tuvikene, M. (2016). Tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskiri (Lakiesitys tuloverolain muuttamisesta selityskirjelmä). Haettu 23.11.2023 osoitteesta <https://www.employers.ee/wp-content/uploads/Tulumaksuseadus-SK.pdf>

Klauson, I. & Talur, M. (2017). Tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskiri (Lakiesitys tuloverolain muuttamisesta selityskirjelmä). Haettu 29.9.2023 osoitteesta https://www.koda.ee/sites/default/files/content-type/content/2017-04/SK_TuMS.pdf

Klauson, I., Talur, M. & Pahapill, H. (2018). Tulumaksuseaduse muutmise seaduse eelnõu seletuskiri (Lakiesitys tuloverolain muuttamisesta selityskirjelmä). Haettu 18.11.2023 osoitteesta <https://www.koda.ee/sites/default/files/content-type/content/2018-04/23%20ATAD%20seletus-kiri%2013%2004%202018%201%C3%B5plik.pdf>

Laki elinkeinotulon verottamisesta 360/1968 muutoksineen. Haettu 17.09.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1968/19680360>

Laki verotusmenettelystä 1558/1995 muutoksineen. Haettu 15.11.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19951558#V1>

Lilja, M. & Rönkkö, J. (2021). Kirjanpidon tietopalvelu : osakeyhtiön kirjanpito. ST-akatemia. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-218-374-3>

Maksu- ja tolliamet. (2023). Maksumäärä. Haettu 14.09.2023 osoitteesta <https://www.emta.ee/ari klient/maksud-ja-tasumine/tulumaks-ja-sotsiaalmaks/maksu-maarad>

Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/ALL/?uri=CELEX%3A32016L1164>

Osakeyhtiölaki 624/2006 muutoksineen. Haettu 20.09.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060624>

Ossa, J. (2014). Yritystoiminnan verotus (2., uudistettu painos). Helsingin Kamari / Helsingin seudun kauppakamari. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-246-258-9>

PKF International Limited. (2022). Worldwide Tax Guide EDITION 2022/23. https://www.pkf.com/media/3lehftz/pkf-wwtg-2022-2023_online.pdf

Saare, K., Volens, U., Vutt, A. & Vutt, M. (2015). Ühinguõigus I. Eesti Rahvusraamatukogu. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-9985-75-433-7>

Tammert, P. (2006). Tulumaks. Sisekaitsekadeemia. <https://digiriul.sisekaitse.ee/bitstream/handle/123456789/2006/Tulumaks.pdf?sequence=1>

Tuloverolaki 1535/1992 muutoksineen. Haettu 30.09.2023 osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19921535>

Tulumaksuseadus RT I 1999, 101, 903. Haettu 26.09.2023 osoitteesta <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/Riigikogu/act/511072023001/consolide>

VaVM 33/2020 vp. Valiokunnan mietintö VaVM 33/2020 vp - HE 136/2020 vp. https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Mietinto/Sivut/VaVM_33+2020.aspx

Viitala, T. (2018). Osakeyhtiön voitonjaon verotus. Helsingin Kamari. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-246-484-2>

Viron valtion portaali. (2023). Ettevoitus. Haettu 29.09.2023 osoitteesta <https://www.eesti.ee/et/ettevoitus/maksud-ja-toll/tulumaks>

Verohallinto. (2023a). Eräiden yhteisöjen tulolähdejaon poistaminen. Haettu 4.10.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/77302/eraiden-yhteisöjen-tulolähdejaon-poistaminen3/>

Verohallinto. (2023b). Osakeyhtiön ja osuuskunnan tuloverotus. Haettu 13.09.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/osakeyhtio-ja-osuuskunta/tuloverotus/>

Verohallinto. (2023c). Osinkotulojen verotus. Haettu 11.10.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus5/>

Verohallinto. (2023d). Ennakonpidätys osingoista ja Verohallinnolle annettavat ilmoitukset. Haettu 8.11.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48467/ennakonpidätys-osingosta-ja-verohallinnolle-annettavat-ilmoitukset6/>

Verohallinto. (2023e). Yhteisön yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus. Haettu 13.11.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/95551/yhteisön-yleinen-ja-rajoitettu-verovelvollisuus3/#5-tosiasiallinen-johtopaikka>

Verohallinto. (2023f). Osingot listaamattomasta yhtiöstä. Haettu 24.11.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osingot/osingot-listaamattomasta-yhtiosta/>

Verohallinto. (2023g). Arvopaperisijoittamisen tulolähde. Haettu 28.11.2023 osoitteesta <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48514/arvopaperisijoittamisen-tulol%C3%A4hde/>

Viitala, T. (2018). Osakeyhtiön voitonjaon verotus. Kauppakamari. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-246-484-2>

Taulukot

Taulukko A: Brutto-osinkoihin kohdistuva yrityksen tulovero Virossa

Taulukko B: Yksityishenkilölle maksettavan osingon lähdeveron määrä

Taulukko C: Osinkojen verotus

Taulukko D: Osinkojen veroprosenttivertailu

Taulukko E: Pääomatuloveron määrävertailu

Taulukko F: Suomesta jaettavien osinkojen kokonaisvero

Taulukko G: Suomesta jaettavien osinkojen kokonaisveroprosentti

Taulukko H: Suomesta jaettavien osinkojen kokonaisverorasite

Taulukko I: Virolaiseen yhtiöön kohdistuva yhteisövero (ettevötte tulumaks)

Taulukko J: Virosta jaettavien osinkojen kokonaisverorasite

Taulukko K: Virosta jaettavien osinkojen kokonaisveroprosentti

Taulukko L: Yritysten välinen ROI-vertailu

Taulukko M: Yritysten välinen sijoitustuottovertailu

Taulukko N: Yritysten välinen ROI:n kasvuvvertailu

Taulukko O: Virolaisen yhtiön vuotuinen sijoitustuotto suomalaiseen verrattuna

Taulukko P: Yritysten vuosituottojen suhde osakkeiden 8 % matemaattiseen arvoon A (7 prosentin vuosituotto, 25 vuoden tarkastelujakso)

Taulukko Q: Yritysten vuosituottojen suhde osakkeiden 8 % matemaattiseen arvoon B (7 prosentin vuosituotto, 40 vuoden tarkastelujakso)

Taulukko R: Yritysten vuosituottojen suhde osakkeiden 8 % matemaattiseen arvoon C (10,5 prosentin vuosituotto, 30 vuoden tarkastelujakso)

Kuva 1. Osinkojen verotus. Verohallinto (2023f).